

Но слава Богу. . .
Живый народе
Ще тя позналъ
Славянски роде.
Въ кой часъ поемиешъ
Книга да учишъ
Матерно млеко
Въ нея да сучишъ.
Да ся ухранишъ
Като Славянинъ
Съ имя да станишъ
Европеянинъ
Ето ! достигна
Так вое време
И виш съ книги
Да ся сбреме
Какъ-то ся вижда
Малко по малко
Въ тѣзе години
Пламно и жарко
Всякай че пише
Или превожда
И не забавио
На свѣтъ извожда
Каква-то книга
Може да стори
Болгарско слово
Да ся отвори.
Само дѣца-та

Да са готови
Какво-то въ церква
Сички попови
Да гы поематъ
И да гы учатъ
Всяка премудростъ
Отъ тѣхъ да слушатъ
Съ правила общи
Да ся управятъ
Чада достойны
Да си отхранятъ
Съ лесны нареды
Всякъ да гы вижда
Примѣръ да зематъ
Вси-те градища
Перво и главно
Всякъ да ожида
Споредъ Султана
Абдулъ Меджнуда.
Кой непрестанно
Пиши съ ферманы
Въ сичка держава
Волно да стане,
Мирно и равно
Всякъ да си ходи
Какъ-то въ Европа
Вси-те народи
Да иматъ правда
Да са свободни
За всяка служба